

kr. Når udgifterne til ovennævnte ny- og tilbygninger tillægges ombygningsudgifterne og grunderhvervelsen, vil den samlede investering til centerdannelsen derfor være af størrelsesordenen op mod 1 mia. kr.

Indtægten ved salg af de statsejendomme, der frigøres ved de samfundsvidenskabelige institutters placering på Kommunehospitalet, vil kun i meget beskedent omfang reducere denne udgift, idet ejendomsværdien for disse ejendomme er ansat til ca. 60 mio. kr.

Dette udgiftsniveau vil også være grundlaget for en leje af komplekset, hvis det tænkes erhvervet og ombygget af en privat investor. Lejen vil antageligvis komme til at ligge over 1.000 kr. pr. m² pr. år, det vil sige en lejeudgift i størrelsesordenen 80-90 mio. kr. årligt, hvilket vil belaste institutionernes driftsudgifter meget voldsomt og være en uhensigtsmæssig løsning på længere sigt, da man næppe kan forvente en offentlig fraflytning fra det fredede bygningskompleks.

Hertil kommer, at nytteværdien af hospitalskomplekset er ringere end ved sædvanlige bygninger. De brede hospitalsgange og mange sekundære rum medfører, at nyttearealet er under halvdelen af det samlede bruttoetageareal, hvilket også belaster bygningsdriften, f.eks. opvarmning, renholdelse osv. Til sammenligning kan oplyses, at nyttearealet ved nybyggeri af sædvanlige kontorlokaler, der kan anvendes til de pågældende formål, er ca. 25 pct. større.

Der er således betydelige udgifter forbundet med realiseringen af forslaget, sådan som det foreligger. Efter regeringens opfattelse står udgifterne desværre ikke i rimeligt forhold til den gevinst, der kan opnås ved en sammenflytning. Udgifter af denne størrelsesorden er endvidere ikke rimelige set i forhold til andre områder, hvor der ude i marken er brug for styrkelse af forebyggelsen eller forskning på andre samfundsområder.

Regeringen finder ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at afsætte så mange ressourcer alene til universitetsfunktioner i Københavnsområdet.

Endelig er det regeringens opfattelse, at det forskningspolitisk er uhensigtsmæssigt at placere samfundsvidenskabelige institutter på et Center for Folkesundhed, således at disse institutters primære fokus bliver på folkesundhed. Sådanne samfundsvidenskabelige institutter skal også fokusere på en lang række områder, der ikke har noget med folkesundhed at gøre.

Der er således flere grunde til, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Derimod hører regeringen gerne, om der er andre muligheder for at intensivere det tværfaglige forskningssamarbejde inden for folkesundhedsområdet, som jo i høj grad optager forslagsstillerne, altså det indholdsmæssige, i hele landet og ikke blot i Københavnsområdet. Derfor vil jeg nu sammen med forskningsministeren og undervisningsministeren tage en drøftelse med idéfolkene bag forslaget om centerdannelsen. Formålet vil bl.a. være at høre nærmere, om der ikke kunne tænkes andre former for et godt og gedigent indholdsmæssigt samarbejde på folkesundhedsområdet end ved en samling af institutioner på Kommunehospitalet.

Holger Graversen (S):

Socialdemokratiet er altid positivt indstillet over for forbedringer på det forebyggende område, ikke mindst når det drejer sig om folkesundhed. Vi har faktisk tilbage fra 1993, hvor den socialdemokratiske ledede regering tog over, i øvrigt med CD's deltagelse, prioriteret forebyggelsen meget højt. Det gælder på vigtige områder som sundhed, kriminalitet og arbejdsmiljø. Derfor har vi også ros tilovers for CD's tanker og forslag om en bedre koordinering af de mange forebyggende sundhedsforanstaltninger i samfundet.

Når dette er sagt, ved CD jo lige så godt som vi andre, at økonomien desværre altid sætter nogle begrænsninger for vore ønsker, og hvad vi har råd til her og nu. Sandheden er jo, at vi i forvejen har svært ved at finde tilstrækkelige ressourcer på de årlige finanslove til gode forebyggende aktiviteter over det ganske land. Vi kan derfor ikke umiddelbart støtte CD's forslag om etablering af et Center for Folkesundhed i det nu nedlagte Kommunehospitals bygninger her i København. Men CD's tanker er som sagt meget positive.

Selv om vi havde pengene hertil, ville det foreliggende materiale og oplysninger være et for spinkelt grundlag for en så stor beslutning. En given beslutning herom ville kræve et større udredningsarbejde om omfang, indhold og struktur. F.eks. er nogle af svarene fra de påtænkte involverede institutioner ret uklare. Og som jeg har hørt, så er det Sundhedsministeriets vurdering, at de pågældende bygninger i givet fald ikke er særlig velegnede til et sådant formål.